

mu porežeš listje, toliko bujnejše poganja. Ako je po zimi pokrit, požene tem hitreje pomladi. Meseca septembra ga lahko vsadiš v lonec, katerega postavi na hladen kraj, kjer ti raste vso zimo.

Ribezel (Ivanovo grozdičje) je sad, ki ga vsegdar lahko prodaš v mestu. Koliko je takih prostorov ob stenah, ki niso ni za trto ni za sadne špalirje! Povsod ondod moreš saditi ribezel. Sadeč take ribezlove špalirje ob stenah razpeljavaj rastlino kolikor le mogče visoko, ker daje potem toliko večji pridelek, Veje in poganjke pa privezuj, kakor pri drugih špalirjih.

Katran ali tér je drevesnim ranam škodljiv. Priporočali so dostikrat drevesne rane mazati s katranom. Skušnje so nas pa sedaj poučile, da katran močno škoduje vsakemu drevesu, le hrastu ne. Tudi oljnate barve, ki jih v ta namen rabijo, ranam bolj škodujejo nego pa koristijo.

Pokončevanje krvne uši. Za pokončevanje krvne uši je najboljša karbolna kislina, in čudovito je neki, kako dobrodejen je njen vpliv. Dotične rastline se pokropijo z vodo, v kateri je 5% karbolne kisline. To rastlinam prav nič ne škodi.

Letošnja sadna letina obeta biti dobra. Drevje je polno rodnega lesa, a tudi polno mrčesne zalege. Skrb bodi vsakega umnega sadjarja, da očisti drevje zalege. Gg. učitelji morejo mnogo storiti, da se zvrši dotična deželna postava, ki zapoveduje županstvom skrbeti, da se pokončavajo gosenice in njih zalega.

Kako vzrejati žrebeta.

Znano sploh je, da treba žrebetom prirediti ograjeno tekališče, kder morejo prosto gibati se in letati, kolikor najbolj hočejo in morejo.

Tako se jim udi krepijo ter gibčni in prožni postanejo. Manje znano pa utegne biti, da jih v mladosti moremo privaditi rečem, pred katerimi bi se sicer pozneje konji strašili in plašili, kar je lahko vzrok hudim nesrečam. Temu se lahko v okom prihaja uže pri žrebetih, kedar se po tekališčih sprehajajo. Na večjih prostorih se nastavijo predmeti, o katerih je znano, da se konj njih rado ustraši. Na primer nastavijo se beli listki na črnem dnu, ali črni predmeti na belem dnu, dalje predmeti, s katerimi se veter igra, majhne in večje cunje z vožinci na drevesa privezane in katere na nitki pritegujemo, da simotamo mahajo. Časih kaže jih tako nastaviti, da se naglo od tal vzdignejo in zopet k tlam padejo. Služi v to svrhu primerno razpeljani drat. Tudi stare konje privadimo dirjajočim vlakom železniškim. Vendar dobro storimo, ako žrebe z materjo večkrat k železnici spravimo, da vidi, kako vlaki prihajajo in odhajajo, ter ob enem navadimo, kako šrange padajo ali se vzdigujejo.

Na tekališčih kaže prirediti jame, katere sčasoma podaljšamo. Stara debla lahko tako položimo, da morajo žrebeta čez nja skočiti, ako hočejo do hrane priti. Za-

graje za preskočiti morajo sprva nizke biti in zatem zmiraj večje in višje, toda vse naj se vrši previdno in polagoma.

Tako navadimo žrebeta na marsikaj, česar bi se sicer pozneje ustrašila. Konj pripada sploh živalim, ki se jako rade učijo. Posestnik mora vsaj nekoliko potrpljenja in ljubezni do svojih živali imeti ter jih tako marsikaj nauči. So li dotična žrebeta v to sposobna ali ne, to opazi se itak kmalu.

Poglavitna pravila za trženje s konji.

Kedar ljudje konje kupujejo, goljufajo, prevarajo drug drugega, zatem se pravdajo in denarje zapravljajo čemur je večinoma kriva nevednost in pomanjkanje previdnosti.

Na prvi in edini pogled se ne more nihče do dobra prepričati, da bode konj za vse sposoben, kar se bode od njega tirjalo. Dostikrat o prvem ogledovanji še živinozdravnike, strokovnjake prevarijo. Marsikateri živinozdravnik konja kot dobrega priporoči, ko ga je prvokrat ogledoval. Toda pozneje so spoznali, da je krivo sodil. Sicer pa živinozdravnikov nimamo povsod in vselej na razpolaganje. Zato naj vsak konjerejec sam skuša prisvojiti si znanje najpotrebnejših pravil konjske kupčije.

Konje potrebujemo v različne svrhe, za ježo, vprego, tovor itd. Temu primerna mora biti tudi konjeva zunanost, velikost, pleme itd.

Zatem treba konja natančno pregledovati, da izvemo zelo gotovo, kako star uže je. Nadalje ozirati se je, kako ima dlako, kako drži glavo, kako stoji na nogah, kako hodi in dirja, diše, je li pazljiv ali neobčuten, sploh je li živahen na svojih čutilih, dalje če rad zoblje ali ne, kakšno blato, kakšna voda gre od njega in kako se poti. V to svrho pazimo na konja, kedar mirno stoji v hlevu, zatem dajmo ga napreči in postaviti proti dvurim hlevovim in pregledimo očesa, usta, jezik, sline in pene, če se peni.

Zatem dajmo ga iz hleva na raven prostor postaviti; da ondi sprva mirno stoji, naj ga hlapec rahlo pri vajetih drži. Konj se tako na noge postavi, kakor mu najbolje ugaja, in kupec ga sedaj laži opazuje.

Z roko se mu glava kvišku potisne, s palico kolena potipajo, naj bi konj ravno stal. Sedaj pregledujejo se posamezni deli konjevega života: ušesa, šinjak, prsi, noge, katere treba vzdignoti, na njih kopita s trdnim lesom pokljukati ali s klešami ščipati, da se izvé, kako se obnaša konj mej podkovanjem. Če je sumljivega kaj, treba podkove s kopit strgati in bolnega roga nekaj narezati, se vé, previdno. Sedaj dajmo konju hoditi po trdeji stezi, v koraku, pa tudi dirja naj nekoliko; vendar ne vselej zelo blizu pred ogledovalcem, ampak tudi ne dalje proč. Posebno paziti je na trenutek, ko se mora konj obrniti; ker takrat se da slaba hoja, slabo korakanje konja najmanjše zakriti. Potem skušajo konje za ježo jezdeci vsaj pol ure ali dokler ne začnejo potiti se.